

RAAD VAN STATE
afdeling Wetgeving

CONSEIL D'ÉTAT
section de législation

advies 54.537/3
van 18 december 2013

avis 54.537/3
du 18 décembre 2013

over

sur

een ontwerp van koninklijk
besluit 'tot wijziging van het
koninklijk besluit nr. 1 van
29 december 1992 met
betrekking tot de regeling voor
de voldoening van de belasting
over de toegevoegde waarde'

un projet d'arrêté royal
'modifiant l'arrêté royal n° 1,
du 29 décembre 1992, relatif
aux mesures tendant à assurer
le paiement de la taxe sur la
valeur ajoutée'

Op 20 november 2013 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de Minister van Financiën verzocht binnen een termijn van dertig dagen een advies te verstrekken over een ontwerp van koninklijk besluit ‘tot wijziging van het koninklijk besluit nr. 1 van 29 december 1992 met betrekking tot de regeling voor de voldoening van de belasting over de toegevoegde waarde’.

Het ontwerp is door de derde kamer onderzocht op 10 december 2013. De kamer was samengesteld uit Jo BAERT, kamervoorzitter, Jan SMETS en Jeroen VAN NIEUWENHOVE, staatsraden, Jan VELAERS en Lieven DENYS, assessoren, en Greet VERBERCKMOES, griffier.

Het verslag is uitgebracht door Dries VAN EECKHOUTTE, auditeur.

De overeenstemming tussen de Franse en de Nederlandse tekst van het advies is nagezien onder toezicht van Jo BAERT, kamervoorzitter.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 18 december 2013.

*

Le 20 novembre 2013, le Conseil d'État, section de législation, a été invité par le Ministre des Finances à communiquer un avis, dans un délai de trente jours, sur un projet d'arrêté royal ‘modifiant l'arrêté royal n° 1, du 29 décembre 1992, relatif aux mesures tendant à assurer le paiement de la taxe sur la valeur ajoutée’.

Le projet a été examiné par la troisième chambre le 10 décembre 2013. La chambre était composée de Jo BAERT, président de chambre, Jan SMETS et Jeroen VAN NIEUWENHOVE, conseillers d'État, Jan VELAERS et Lieven DENYS, assesseurs, et Greet VERBERCKMOES, greffier.

Le rapport a été présenté par Dries VAN EECKHOUTTE, auditeur.

La concordance entre la version française et la version néerlandaise de l'avis a été vérifiée sous le contrôle de Jo BAERT, président de chambre.

L'avis, dont le texte suit, a été donné le 18 décembre 2013.

*

1. Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, heeft de afdeling Wetgeving zich toegespitst op het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond, alsmede van de vraag of aan de te vervullen vormvereisten is voldaan.

Daarnaast bevat dit advies ook een aantal opmerkingen over andere punten. Daaruit mag echter niet worden afgeleid dat de afdeling Wetgeving binnen de haar toegemeten termijn een exhaustief onderzoek van het ontwerp heeft kunnen verrichten.

*

STREKKING EN RECHTSGROND VAN HET ONTWERP

2. Krachtens artikel 53, § 1, eerste lid, 2°, van het Wetboek van de Belasting over de Toegevoegde Waarde (hierna: Btw-wetboek) is de belastingplichtige die recht op aftrek heeft, ertoe gehouden om iedere maand een btw-aangifte in te dienen. In artikel 53octies, § 1, eerste lid, van het Btw-wetboek wordt bepaald dat de Koning kan toelaten dat de door hem aan te wijzen groepen van belastingplichtigen slechts driemaandelijks, zesmaandelijks of jaarlijks een aangifte moeten indienen.

Het om advies voorgelegde ontwerp van koninklijk besluit strekt tot het vervangen van artikel 18, § 2, van het koninklijk besluit nr. 1 van 29 december 1992 ‘met betrekking tot de regeling voor de voldoening van de belasting over de toegevoegde waarde’ (hierna: koninklijk besluit nr. 1). Daarin zijn de voorwaarden opgenomen om niet elke maand, maar slechts om de drie maanden een btw-aangifte te moeten indienen. Die voorwaarden worden aangepast wat de jaaromzet voor de volledige economische activiteit betreft (de drempel van 1.000.000 euro wordt verhoogd tot 2.500.000 euro) en wat de jaaromzet voor het geheel van de leveringen van bepaalde specifieke goederen betreft (de drempel van 200.000 euro wordt verhoogd tot 250.000 euro) (ontworpen artikel 18, § 2, eerste lid, van het koninklijk besluit nr. 1). De voorwaarde dat het jaarlijks totaalbedrag voor het geheel van de intracommunautaire leveringen van bepaalde goederen niet meer dan 400.000 euro mag bedragen, valt weg, en wordt vervangen door de bepaling dat wie gehouden is tot de maandelijkse indiening van de btw-opgave van de intracommunautaire handelingen, niet het voordeel kan genieten slechts om de drie maanden een btw-aangifte te moeten doen (ontworpen artikel 18, § 2, tweede lid, van het koninklijk besluit nr. 1).

3. Rechtsgrond voor het ontwerp wordt derhalve geboden door artikel 53octies, § 1, eerste lid, van het Btw-wetboek. De verwijzing in het eerste lid van de aanhef naar artikel 53, § 1, eerste lid, 2°, van het Btw-wetboek, dient te vervallen.

ONDERZOEK VAN DE TEKST

Aanhef

4. De aanhef dient in overeenstemming te worden gebracht met wat *sub* 3 is opgemerkt over de rechtsgrond van het ontworpen besluit.

5. Het zesde lid van de aanhef kan worden geschrapt. Het ontwerp dient immers niet het voorwerp uit te maken van een DOEB-screening, vermits het niet aan de Ministerraad dient te worden voorgelegd.¹

Artikel 1

6.1. Het ontworpen artikel 18, § 2, eerste lid, inleidende zin, van het koninklijk besluit nr. 1 bevat de zinsnede “de belastingplichtige die het bedrag van het voorschot bepaalt overeenkomstig artikel 19” (in de Franse tekst: “l’assujetti qui détermine le montant de l’acompte conformément à l’article 19”), waarvan de draagwijdte niet erg duidelijk is. Bij artikel 19, § 1, van het koninklijk besluit nr. 1 wordt de belastingplichtige die op grond van artikel 18, § 2, ervan slechts om de drie maanden een aangifte indient, verplicht om uiterlijk de twintigste van de tweede en de derde maand van ieder kalenderkwartaal een voorschot te voldoen op de belasting waarvan de opeisbaarheid uit die aangifte zal blijken; artikel 19, § 2, van het koninklijk besluit nr. 1 regelt het bepalen van het bedrag van de voorschotten. Waar enerzijds in de ontworpen bepaling van artikel 18 wordt gerefereerd aan “de belastingplichtige die het bedrag van het voorschot bepaalt overeenkomstig artikel 19”, wordt anderzijds in artikel 19 gerefereerd aan “[d]e belastingplichtige die overeenkomstig artikel 18, § 2, slechts om de drie maanden een aangifte indient”.

Aan de gemachtigde is gevraagd wat de bedoeling is van de verwijzing in de ontworpen bepaling. Hij antwoordde wat volgt:

“De zinsnede ‘die het bedrag van het in artikel 19, § 1, bedoelde voorschot bepaalt overeenkomstig de in artikel 19, § 2, vermelde wijze’ werd ingevoerd door het koninklijk besluit van 2/12/1994 tot wijziging van het koninklijk besluit nr. 1 (BS 09.12.1994, blz. 30531).

Aan de basis van deze wijziging ligt het arrest nr. C-10/92 van 20/10/1993 inzake Balocchi op grond waarvan het een lidstaat niet is toegestaan om de betaling te eisen van de btw ten belope van 65 pct. voor een periode die nog niet is verstreken.

Om reden van vereenvoudiging werd deze zinsnede in het thans voorliggend ontwerp ingekort.

In afwijking van de algemene regel (de indiening van maandaangiften) mag de belastingplichtige dus slechts om de drie maanden een aangiften indienen op voorwaarde dat hij uiterlijk de twintigste van de 2de en 3de maand van ieder kalenderkwartaal een

¹ Zie artikel 2, 9°, van het koninklijk besluit van 20 september 2012 ‘houdende uitvoering van artikel 19/1, § 1, tweede lid van hoofdstuk V/1 van de wet van 5 mei 1997 betreffende de coördinatie van het federale beleid inzake duurzame ontwikkeling’.

voorschot voldoet (of zou moeten voldoen) dat gelijk is aan een derde van de belasting die door hem voor het vorige kwartaal was verschuldigd.

De kwartaalregeling is dus altijd verbonden aan de verplichting om op de twintigste van de 2de en 3de maand een forfaitair voorschot te betalen dat berekend wordt op grond van de belasting die de belastingplichtige verschuldigd is voor het vorige kwartaal. Het is uitgesloten om, in het kader van de kwartaalindiening, een voorschot te betalen dat berekend werd op grond van de effectief verschuldigde belasting met betrekking tot de handelingen verricht in de maand die de betaling van het voorschot voorafgaat. De belastingplichtige die zulk voorschot wenst te betalen in de plaats van het forfaitaire voorschot, is dus noodzakelijk onderworpen aan de regeling van de maandaangiften.

M.a.w een belastingplichtige die er voor kiest om op die (forfaitaire) wijze zijn voorschot te bepalen, mag in afwijking van de algemene regel kwartaalaangiften indienen.

Het is daarbij niet wenselijk om als voorwaarde tevens op te leggen dat die btw ook effectief wordt betaald of voldaan. De verplichting tot betaling volgt enkel uit artikel 19, § 1 van kb1, maar het is niet de bedoeling om de effectieve betaling van het voorschot als (bijkomende) voorwaarde op te leggen voor het indienen van kwartaalaangiften.

Om de betaling van die voorschotten af te dwingen, zijn er immers andere maatregelen voorzien (interesten en fiscale geldboeten)."

Aangezien artikel 19 van het koninklijk besluit nr. 1 veel meer inhoudt dan louter een regeling voor het bepalen door belastingplichtigen die gemachtigd zijn om driemaandelijks een aangifte in te dienen van het bedrag van het voorschot, is het niet wenselijk in de ontworpen bepaling te verwijzen naar het gehele artikel 19. Een verwijzing naar artikel 19 is echter overbodig, vermits een belastingplichtige die gebruik kan maken van de mogelijkheid om slechts om de drie maanden een aangifte in te dienen en dat ook effectief doet, krachtens artikel 19 zelf onderworpen is aan de bepalingen ervan.

6.2. In het ontworpen artikel 18, § 2, eerste lid, 2°, a), van het koninklijk besluit nr. 1 wordt verwezen naar "minerale oliën bedoeld in artikel 3, § 1 van de wet van 22 oktober 1997 betreffende de belasting van energieproducten en elektriciteit". De wet van 22 oktober 1997 is echter opgeheven bij artikel 442 van de programmawet van 27 december 2004, zodat zal moeten worden verwezen naar "energieproducten bedoeld in artikel 415, § 1, van de programmawet van 27 december 2004".

6.3. Het ontworpen artikel 18, § 2, tweede lid, van het koninklijk besluit nr. 1 luidt als volgt:

"Wanneer de belastingplichtige evenwel overeenkomstig artikel 53sexies, § 1, van het Wetboek gehouden is tot de maandelijkse indiening van de btw-opgave van de intracommunautaire handelingen, kan hij in geen geval in aanmerking komen voor de toepassing van de regeling bedoeld in het eerste lid. De Minister van Financiën of zijn gemachtigde bepaalt de toepassingsmodaliteiten van deze bepaling."

Om uitleg gevraagd over de delegatie vervat in de ontworpen bepaling, liet de gemachtigde het volgende weten:

“De delegatie in de laatste zin van artikel 18, § 2, tweede lid, heeft inderdaad enkel betrekking op het tweede lid, maar blijft (voorlopig) zonder toepassing.”

Volgens artikel 108 van de Grondwet is het maken van de verordeningen die voor de uitvoering van de wetten nodig zijn, in beginsel zaak van de Koning. Afwijkingen van die principiële regeling, waarbij de Koning verordenende bevoegdheid delegeert aan een minister, worden slechts bestaanbaar geacht met het voornoemde grondwettelijke voorschrift voor zover de toegestane delegaties betrekking hebben op het vaststellen van uitvoeringsmaatregelen van bijkomstige of detailmatige aard.

De toekenning van regelgevende bevoegdheid aan een ambtenaar die geen politieke verantwoordelijkheid draagt ten opzichte van een democratisch verkozen vergadering is in principe ontoelaatbaar, omdat afbreuk wordt gedaan aan het beginsel van de eenheid van verordenende macht en aan het beginsel van de politieke verantwoordelijkheid van de ministers. Enkel wanneer het gaat om maatregelen die een beperkte en technische draagwijdte hebben, kan een dergelijke delegatie worden aanvaard.

Het is overigens onduidelijk wat moet worden begrepen onder “de toepassingsmodaliteiten van deze bepaling”, aangezien de bepaling op zich voldoende duidelijk is en geen ruimte lijkt te laten voor het vaststellen van nadere regels voor de toepassing ervan. In die omstandigheden dient de laatste zin van het ontworpen artikel 18, § 2, tweede lid, te worden geschrapt.

6.4. Gelet op wat voorafgaat, wordt ter overweging gegeven om het ontworpen artikel 18, § 2, van het koninklijk besluit nr. 1 als volgt te stellen:

“In afwijking van artikel 53, § 1, eerste lid, 2°, van het Wetboek, wordt gemachtigd slechts om de drie maanden een aangifte in te dienen, uiterlijk de twintigste van de maand na ieder kalenderkwartaal, de belastingplichtige wiens jaaromzet, exclusief belasting over de toegevoegde waarde, voldoet aan de volgende voorwaarden:

1° de omzet voor de volledige economische activiteit bedraagt niet meer dan 2.500.000 euro;

2° de omzet bedraagt niet meer dan 250.000 euro voor het geheel van de leveringen van de navolgende goederen:

a) energieproducten bedoeld in artikel 415, § 1, van de programmawet van 27 december 2004;

b) toestellen voor mobiele telefonie en computers alsmede hun randapparatuur, toebehoren en onderdelen;

c) landvoertuigen uitgerust met een motor onderworpen aan de reglementering betreffende de inschrijving.

De belastingplichtige die krachtens artikel 53^{sexies}, § 1, van het Wetboek gehouden is tot het maandelijks indienen van een btw-opgave van de intracommunautaire handelingen, is uitgesloten van de regeling bedoeld in het eerste lid.”

*

1. En application de l'article 84, § 3, alinéa 1er, des lois sur le Conseil d'État, coordonnées le 12 janvier 1973, la section de législation a fait porter son examen essentiellement sur la compétence de l'auteur de l'acte, le fondement juridique et l'accomplissement des formalités prescrites.

Par ailleurs, le présent avis comporte également un certain nombre d'observations sur d'autres points. Il ne peut toutefois s'en déduire que, dans le délai qui lui est imparti, la section de législation a pu procéder à un examen exhaustif du projet.

*

PORTÉE ET FONDEMENT JURIDIQUE DU PROJET

2. En vertu de l'article 53, § 1er, alinéa 1er, 2°, du Code de la Taxe sur la valeur ajoutée (ci-après : Code de la T.V.A.), l'assujetti qui a droit à déduction est tenu de remettre, chaque mois, une déclaration à la T.V.A. L'article 53^{octies}, § 1er, alinéa 1er, du Code de la T.V.A. dispose que le Roi peut autoriser les catégories d'assujettis qu'il désigne, à ne déposer une déclaration que par trimestre, par semestre ou par année.

Le projet d'arrêté royal soumis pour avis a pour objet de remplacer l'article 18, § 2, de l'arrêté royal n° 1 du 29 décembre 1992 'relatif aux mesures tendant à assurer le paiement de la taxe sur la valeur ajoutée' (ci-après : l'arrêté royal n° 1). Il contient les conditions relatives à la remise d'une déclaration à la T.V.A. non plus chaque mois, mais chaque trimestre. Ces conditions sont adaptées en ce qui concerne le chiffres d'affaires annuel pour l'ensemble de l'activité économique (le seuil de 1.000.000 euros est porté à 2.500.000 euros) et en ce qui concerne le chiffres d'affaires annuel pour l'ensemble des livraisons de certains biens spécifiques (le seuil de 200.000 euros est porté à 250.000 euros) (article 18, § 2, alinéa 1er, en projet, de l'arrêté royal n° 1). La condition aux termes de laquelle le montant total annuel pour l'ensemble des livraisons intracommunautaires de certains biens ne peut excéder 400.000 euros est supprimée et remplacée par une disposition prescrivant que celui qui est tenu au dépôt mensuel du relevé à la T.V.A. des opérations intracommunautaires ne peut bénéficier de l'avantage de ne devoir remettre qu'une déclaration de T.V.A. trimestrielle (article 18, § 2, alinéa 2, en projet, de l'arrêté royal n° 1).

3. L'article 53^{octies}, § 1er, alinéa 1er, du Code de la T.V.A. procure dès lors un fondement juridique au projet. Au premier alinéa du préambule, on omettra la référence à l'article 53, § 1er, alinéa 1er, 2°, du Code de la T.V.A.

EXAMEN DU TEXTE

Préambule

4. Il convient de mettre le préambule en concordance avec l'observation formulée au point 3 à l'égard du fondement juridique de l'arrêté en projet.

5. Le sixième alinéa du préambule peut être supprimé. En effet, le projet ne doit pas faire l'objet d'un screening EIDDD, étant donné qu'il ne doit pas être soumis au Conseil des ministres¹.

Article 1er

6.1. On n'aperçoit pas très bien la portée du segment « l'assujetti qui détermine le montant de l'acompte conformément à l'article 19 » (dans le texte néerlandais : « de belastingplichtige die het bedrag van het voorschot bepaalt overeenkomstig artikel 19 »), dans l'article 18, § 2, alinéa 1er, phrase introductive, en projet, de l'arrêté royal n° 1. L'article 19, § 1er, de l'arrêté royal n° 1 oblige l'assujetti qui, conformément à son article 18, § 2, ne remet qu'une déclaration trimestrielle, à acquitter, au plus tard le vingtième jour des deuxième et troisième mois de chaque trimestre civil, un acompte sur les taxes dont cette déclaration constatera l'exigibilité; l'article 19, § 2, de l'arrêté royal n° 1 règle la fixation du montant des acomptes. D'une part, l'article 18 en projet se réfère à « l'assujetti qui détermine le montant de l'acompte conformément à l'article 19 », alors que, d'autre part, l'article 19 fait référence à « [l']assujetti qui, conformément à l'article 18, § 2, ne remet qu'une déclaration trimestrielle ».

Interrogé sur la question de savoir quel est le but de la référence figurant dans la disposition en projet, le délégué a répondu ce qui suit :

« De zinsnede 'die het bedrag van het in artikel 19, § 1, bedoelde voorschot bepaalt overeenkomstig de in artikel 19, § 2, vermelde wijze' werd ingevoerd door het koninklijk besluit van 2/12/1994 tot wijziging van het koninklijk besluit nr. 1 (BS 09.12.1994, blz. 30531).

Aan de basis van deze wijziging ligt het arrest nr. C-10/92 van 20/10/1993 inzake Balocchi op grond waarvan het een lidstaat niet is toegestaan om de betaling te eisen van de btw ten belope van 65 pct. voor een periode die nog niet is verstreken.

Om reden van vereenvoudiging werd deze zinsnede in het thans voorliggend ontwerp ingekort.

In afwijking van de algemene regel (de indiening van maandaangiften) mag de belastingplichtige dus slechts om de drie maanden een aangiften indienen op voorwaarde dat hij uiterlijk de twintigste van de 2de en 3de maand van ieder kalenderkwartaal een voorschot voldoet (of zou moeten voldoen) dat gelijk is aan een derde van de belasting die door hem voor het vorige kwartaal was verschuldigd.

¹ Voir l'article 2, 9°, de l'arrêté royal du 20 septembre 2012 'portant exécution de l'article 19/1, § 1er, deuxième alinéa, du chapitre V/1 de la loi du 5 mai 1997 relative à la coordination de la politique fédérale de développement durable'.

De kwartaalregeling is dus altijd verbonden aan de verplichting om op de twintigste van de 2de en 3de maand een forfaitair voorschot te betalen dat berekend wordt op grond van de belasting die de belastingplichtige verschuldigd is voor het vorige kwartaal. Het is uitgesloten om, in het kader van de kwartaalindiening, een voorschot te betalen dat berekend werd op grond van de effectief verschuldigde belasting met betrekking tot de handelingen verricht in de maand die de betaling van het voorschot voorafgaat. De belastingplichtige die zulk voorschot wenst te betalen in de plaats van het forfaitaire voorschot, is dus noodzakelijk onderworpen aan de regeling van de maandaangiften.

M.a.w een belastingplichtige die er voor kiest om op die (forfaitaire) wijze zijn voorschot te bepalen, mag in afwijking van de algemene regel kwartaalaangiften indienen.

Het is daarbij niet wenselijk om als voorwaarde tevens op te leggen dat die btw ook effectief wordt betaald of voldaan. De verplichting tot betaling volgt enkel uit artikel 19, § 1 van kb1, maar het is niet de bedoeling om de effectieve betaling van het voorschot als (bijkomende) voorwaarde op te leggen voor het indienen van kwartaalaangiften.

Om de betaling van die voorschotten af te dwingen, zijn er immers andere maatregelen voorzien (interessen en fiscale geldboeten) ».

Dès lors que l'article 19 de l'arrêté royal n° 1 fait bien plus que régler la fixation du montant de l'acompte par des assujettis qui sont autorisés à ne remettre qu'une déclaration trimestrielle, il n'est pas opportun de viser l'ensemble de l'article 19 dans la disposition en projet. Une référence à l'article 19 est toutefois superflue, étant donné qu'un assujetti qui peut faire usage de la faculté de ne remettre qu'une déclaration trimestrielle et qui le fait effectivement est, en vertu de l'article 19, lui-même soumis à ses dispositions.

6.2. L'article 18, § 2, alinéa 1er, 2°, a), en projet, de l'arrêté royal n° 1 fait référence aux « huiles minérales visées à l'article 3, § 1er, de la loi du 22 octobre 1997 concernant la taxation des produits énergétiques et de l'électricité ». La loi du 22 octobre 1997 ayant toutefois été abrogée par l'article 442 de la loi-programme du 27 décembre 2004, il faudra se référer aux « produits énergétiques visés à l'article 415, § 1er, de la loi-programme du 27 décembre 2004 ».

6.3. L'article 18, § 2, alinéa 2, projet, de l'arrêté royal n° 1, est rédigé comme suit :

« Toutefois, lorsque l'assujetti est tenu, conformément à l'article 53sexies, § 1er, du Code, au dépôt mensuel du relevé à la T.V.A. des opérations intracommunautaires, il ne peut en aucun cas bénéficier de l'application du régime visé à l'alinéa 1er. Le Ministre des Finances ou son délégué règle les modalités d'application de cette disposition ».

Interrogé sur la délégation contenue dans la disposition en projet, le délégué a apporté la précision suivante :

« De delegatie in de laatste zin van artikel 18, § 2, tweede lid, heeft inderdaad enkel betrekking op het tweede lid, maar blijft (voorlopig) zonder toepassing ».

Selon l'article 108 de la Constitution, il appartient en principe au Roi de faire les règlements nécessaires pour l'exécution des lois. Des dérogations à ce principe, par lesquelles le Roi délègue un pouvoir réglementaire à un ministre, ne sont réputées compatibles avec la prescription constitutionnelle précitée que pour autant que les délégations consenties se rapportent à des mesures d'exécution d'ordre secondaire ou relatives à des points de détail.

L'attribution d'un pouvoir réglementaire à un fonctionnaire qui n'est pas politiquement responsable devant une assemblée démocratiquement élue n'est en principe pas admissible dès lors qu'elle porte atteinte au principe de l'unité du pouvoir réglementaire et à celui de la responsabilité politique des ministres. Une telle délégation ne peut être acceptée que lorsqu'il s'agit de mesures ayant une portée limitée et technique.

Au demeurant, on n'aperçoit pas ce qu'il faut entendre par « les modalités d'application de cette disposition », étant donné que la disposition est suffisamment claire en soi et ne semble pas laisser de marge pour fixer les modalités de son application. Dans ces conditions, il convient de supprimer la dernière phrase de l'article 18, § 2, alinéa 2, en projet.

6.4. Compte tenu de ce qui précède, il est suggéré de rédiger l'article 18, § 2, en projet, de l'arrêté royal n° 1 comme suit :

« Par dérogation à l'article 53, § 1er, alinéa 1er, 2°, du Code, est autorisé à ne remettre qu'une déclaration trimestrielle, au plus tard le vingtième jour du mois qui suit chaque trimestre civil, l'assujetti dont le chiffre d'affaires annuel, hors taxe sur la valeur ajoutée, répond aux conditions suivantes :

1° le chiffre d'affaires n'excède pas 2.500.000 euros pour l'ensemble de l'activité économique ;

2° le chiffre d'affaires n'excède pas 250.000 euros pour l'ensemble des livraisons des biens suivants :

a) les produits énergétiques visés à l'article 415, § 1er, de la loi-programme du 27 décembre 2004 ;

b) les appareils de téléphonie mobile et les ordinateurs ainsi que leurs périphériques, accessoires et composants ;

c) les véhicules terrestres équipés d'un moteur soumis à la réglementation sur l'immatriculation.

L'assujetti qui, en vertu de l'article 53sexies, § 1er, du Code, est tenu au dépôt mensuel du relevé à la T.V.A. des opérations intracommunautaires, est exclu du régime visé à l'alinéa 1er ».

DE GRIFFIER - LE GREFFIER

DE VOORZITTER - LE PRÉSIDENT

Greet VERBERCKMOES

Jo BAERT